

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliæ Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

25. An Sacramentum Extrem-Vnctionis sit suscipiendum sub onere peccati mortalis, & illud sub eodem onere teneatur Sacerdos Ordinarius in tempore necessitatis ministrare? Et notatur in casu ...
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76405](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-76405)

Extremæ-Vnctionis. Ref. XXV. &c. 257

na, que hic
afficitur in
tom. 1. tr. 2.
§. vlt.
& in Ref. 17.
per vocam.
per Ref. 18.
§. vlt. & in
Ref. 19. ad
lin. 4. & in
ref. 4. §. vlt.
& in tom. 3.
m. 1. Ref. 9.
§. Prima sed
lege cam per
vocam.

tale omittit ex negligentiâ graui Sacramentum Confirmationis. Ergo erit etiam mortale omittit ex negligentiâ Extremæ-Vnctionem, nam qui commode potest recipere Sacramentum, & non vult, censetur illud contemnere. Et idē Toletus lib. 2. c. 14. in fine, sic ait. Hoc autem Sacramentum non est necessarium necessitate salutis, potest enim homo salvatur absque Confirmatione, tamen ipsum ex contemptu relinqueret, peccatum est. Est autem contemptus secundum aliquos, cum tempore Confirmationis apto occurrente, & commoditate oblata suscipiendo, non susciperetur, maximè si probabilitas adit non futura commoditatibus. Sic Toletus, cui addit Bellarminum tom. 1. lib. 1. de Sacram. in genere. c. 22. vbi postquam distinxerat necessitatem medijs, & pracepti, subdit, v.g. Sacramentum Confirmationis est praecipuum, sed non medium ad salutem simpliciter necessarium, ideo qui negligit accipere eammodi Sacramentum, peccat, sed si ex legitima causa non accipiat, nec peccat, nec impeditur à salute. Ita ille, & idem hoc doctrina videtur etiam militare, quando ex graui negligientia data oportunitate infirmus nolle sumere Sacramentum Extremæ-Vnctionis. In d. Turianus in summa part. 2. c. 136. dub. 1. concl. i. putat probabile esse, quod adit praeceptum sumendi Extremæ-Vnctionem tempore mortis.

2. Sed his non obstantibus, in rigore loquendo, puto non peccare mortaliter infirmos nolentem Sacramentum Extremæ-Vnctionis sumere, secluso tamen contemptu, & gravi scandalo, vt ego cum multis probauit in 3. part. tr. 4. ref. 170. & probant Doctores, quos citat & sequitur Tannerus tom. 4. diff. 7. quest. 1. dub. 3. num. 5. vbi recte adiurit, quod non censetur contemnere hoc Sacramentum hoc ipso quod sciens & prudens illud prætermittit. At licet hoc verum sit tamen quia asserit Ludovicus, de San Iuan quest. vnic. art. 7. de Sacram. Extrem. Vncl. dub. 2. concl. 1. [A se denotat que quando el enfermo está en peligro de muerte, y no quiere recibir este Sagramento estando en su inyizio cabal, se presume del, que lo menosprecia, y escandaliza a los fieles, pues no quiere recibir en femiciente passo una cosa tan prouechora, que perdona pecados, de gracia, y socorro sobrenatural contra las tentaciones.] Ideo curet Parochus ne infirmus sine hoc Sacramento moriat, & hortetur illum, vt illud sumat.

RESOL. XXV.

An Sacramentum Extremæ-Vnctionis sit suscipendum sub onere peccati mortale, & illud sub eodem onere re-
nuntiat Sacerdos Ordinarius in tempore necessitatis ministrare?

Etenim in casu necessitatis, si Pastor abit, vel non possit, aut nollet iniuste hoc Sacramentum infirmo ministrare, tunc inferiorum Sacerdotem posse, renun-
tiare Parochio, hoc officium facere ex preumpita licen-
tia Pontificis, & Ecclesiæ? Ex part. 3. tr. 4. Ref. 169.
alias 170.

[¶] p. hoc in Ref. præ-
dicta, signan-
ter in eius §.
vlt. & in aliis
eius prime
not.

E: sup. hoc
peccato ve-
niali spon-

§. 1. Ad primam dubitationem secluso con-
tempnu, & scandalo negatiue respondeo,
& ita contra Petru Soto let. 2. de Sacram. Extremæ-
Vnctionis docet Villalobos in summa tom. 1. tr. 1. 10.
diffic. 5. num. 1. vbi sic affterit: [No ay præcepto de re-
cebir la Extremæ-Vnction, por laqual si se dexara no
es pecado, salvo si vuiesse escandal, o menospres-
cio.] Ita ille, & nos alibi. An vero si peccatum ve-
niale affirmant Coninch de Sacram. diff. 19. dub. 10.
concl. 1. & Nugua in 3. part. tom. 2. quest. 23. art. 2.
Tom. 11.

diffic. 1. qui tamen notat, Suarez inclinare in illam patrem, quod nullum peccatum sit, sicut etiam hoc docere Villalobos patet in verbis supra allatis.

2. Ad secundam dubitationem respondeo nega-
tiu cum Layman in Theol. morib. 5. tr. 8. c. 7. v. 3. vbi ita ait Sacerdos qui non est proprius Pastor, si abfento Parochio, licet, ac facile ministrare possit Sacramentum Extremæ-Vnctionis in casu necessitatis, ad id ex charitatis lege obligatur, quamvis non obligatione graui, sed solum culpa mortali, excepto si infirmus grauerit indigere videatur, quia alioquin sine omni Sacramento decedere deberet. Ita ille, qui citat Paludanum, & Coninch.

3. Notandum est tamen hic obiter in casu ne-
cessitatis, si Pastor adit, vel non possit, aut nollet in-
iustè hoc Sacramentum infirmo ministrare, tunc in-
feriorum Sacerdotem posse reiante Parochio, hoc
officium facere; nam in tali casu Summus Pontifex
licetiam illi præbere censendus est. Ita docent
Henriquez lib. 3. c. 13. n. 4. Caicetus vers. excomuni-
catione. 6.4. Armilla cod. verb. n. 49. & alij quos citat
& sequitur Layman vbi supra, c. 6. n. 2. quidquid in
contrarium alterat Sylvest. vers. excommunicatione. 7.
excom. 14. dub. 2. & D. Antoninus p. 3. tr. 24. c. 34.

RESOL. XXVI.

An Parochus teneatur tempore pestis ministrare Extre-
mæ-Vnctionem, & Eucharistiam cum periculo vita?
Et quid si saltu pestis laborantes confessi sunt, an Paro-
chus tuta conscientia in talis casu non teneatur Sa-
cramentum Extremæ-Vnctionis illis ministrare cum
periculo vita?

Et an Sacramentum Pœnitentie teneantur Parochi mi-
nistrare ouibus suis etiam cum periculo vita? Ex p. 3.
tr. 4. Ref. 173. alias 174.

§. 1. Afirmatiuam sententiam docent Sylvius
in 3. part. q. 32. art. 3. & Nugg. in 3. par-
tom. 2. quest. 33. art. ... diffic. 2. qui ita mordicus hanc
opinionem tenet, ut contraria existimet falsam, &
impian.

2. Sed iste auctor nimis rigide se habet in qua-
lificandis aliorum opinionibus; unde dicendum est,
opinionem negatiuam esse probabilissimam, & illam
docet ex Hispanis Theologis Villalobos in summa,
tom. 1. tr. 1. 10. diffic. 6. num. 7. vbi sic affterit. Aunque
el parroco en tiempo de pestie tiene obligacion de ad-
ministrar el Sacramento de la penitencia y de la Eu-
charistia, con peligro de la vida quanto a este Sacra-
mento de la Extremæ-Vnction, se ha de decir que si
el peccado puede evitarse el peligro de la muerte, tiene
obligacion a ministrare, mas si no puede sin esse
peligro, no tiene obligacion, porque este Sacra-
mento no es de precepo, ni es necesario para la sa-
lud del alma, aunque es vital. Asì lo rienén Armilla,
y Suarez; I quibus ego addo Mollesius in summa,
tom. 1. tr. 1. cap. 3. num. 51. vbi sic affterit. Si pelle
infeci confessi sunt, posse Parochos tuta con-
scientia hanc opinionem sequi, & Sacramentum
Extremæ-Vnctionis minime illis ministrare. Ita
Mollesius.

3. Notandum est tamen hic, quod Mollesius
loco cit. num. 52. idem dicendum esse putat de Sacra-
mento Eucharistia, sic enim affterit. Sacramentum Pœnitentie,
qua necessarium est ad salutem proximi,
tenerunt Parochi ministrare ouibus suis, etiam
cum periculo vita; Sacramentum vero Eucha-
ristia, & sic viaticum, non tenerunt cum tanto pe-
riculo, nisi necessitas proximi magna esset, vt quia
Mollesius.

in Ref. 1. 2.
cursum in fi-
ne. §. 1. & in
tom. 3. tr. 1.
Ref. 57. reci-
tante in §.
Arque. & §.
Sed dum

Sup. conten-
to in hoc §.
infra in Ref.
3. & in ro.
3. tr. 1. Ref.
59. §. Dico
secundo, &
signanter. §.
His supposi-
tis. & leg.

Y 3 valide.